

ቤተክርስቲያንን ዕውቅ

ንዋያተ ቅድሳትና አያያዛቸው

ከሂሩት ገብረኪዳን
/አ.አ.ዩ.አ.ንፎርሚሽን
ሳይንስ ዲፓርትመንት/

ባለፈው እትማችን የዜማና የማገሌት መገልገያ ንዋያተ ቅድሳትን በዝርዝር መመልከታችን ይታወቃል። በዚህ እትማችን ደግሞ የቤተመቅደስ መገልገያዎችን እንመለከታለን።

ጸሕፊ/ላሳን/

የኅብስቱ ማስቀመጫና ማክበሪያ ነው። ይኸውም ከወርቅና ከብር ከናስና ከብረትም የሚሠራ ነው። የተለየ ቅርጽ የተለየ ምልክት ያለው ነው። ምሳ. 25÷11።

ጸሕፊ - የእመቤታችን የማገገሚያ ምሳሌ ነው። እንዲሁም ጸሕፊ ክርስቶስ የተወለደበት ግርግም /የገፈራ ማስቀመጫ/ ወይም የብረት ምሳሌ ነው። መጠቅለያው /ማንፈዳም/ ክርስቶስ ሲወለድ የተጠቀሰበት ጨርቅ /ቅጠል/ ምሳሌ ነው። በተጨማሪም ጸሕፊ የመቃብሩ ምሳሌ ሲሆን ማዕፈዱ ደግሞ የመግነዙ ወይም የሰንደኒው ምሳሌ ነው። «እንበርነ ዲበ ዝንቱ ጸሕፊ በእ ምሳሌ መቃብር» ይላልና።

እርፌ መስቀል : እርፌ ከሚለው ቃል የመጣ ነው። ትርጉሙም ጨለል፣ ጠለቀ፣ ቀዳ ማለት ነው። ስሙም እርፌ መስቀል የተባለው ክርስቶስ በመስቀል ላይ ያፈ ሰሰው ደሙ ስለሚሰጥበት ነው። እርፌ መስቀል እንደ ማንኪያ ዓየነት የሆነ ዕቃ ነው። ይህም ጽዋው ከተሠራበት ቀስ የሚሠራ ሲሆን በደሙ ማቀበያ በኩል በጣም ጎድጎድ ያለ ልዩ ቅርጽም ያለበት ሲሆን ከወደ እጅ መያዣው በኩል መስቀል ያለበት ነው። ኢሳይያስ ከለምጹ የነጸበት ፍሕም መያዣ ጉጠት ምሳሌ ነው። ኢሳ. 6÷6። መጽሐፈ ቅዱስ ንባብና ትርጓሜ ፲ጸ 31 ቁጥር 28-30።

አውድ - በድርገት ጊዜ ጸሕፊ የሚቀመጥበት ሰፋ ያለ እንደ ትልቅ ትሪ ያለ ነው። ቅዱስ ሥጋውን እንዳይነጥብ /እንዳይወድቅ/ መጠበቂያና ሰፋ፣ ጉላም፣ ብሎ እንዲታይ ለማለት የተደረገ ነው። እርሱም የሚሠራው ከብረት፣ ከነሐስና፣ ከእንጨት ነው። ስሙ እንደ ሚያመለክተን አደባባይ ማለት ስለሆነ

የአላጠስ አደባባይ ምሳሌ እንደሆነ ይነገራል።

አጎበር

በአውድ ላይ የሚደፋ አራት ማዕዘን ሦስት እግር ያለው እንጨት ወይም ብረት ሊሆን ይችላል። ይህም ሥጋውን ልብሱ እንዳይነካው ከፍ አድርጎ ልብሱን የሚይዝ የሚከላከል ነው። እንዲሁም መጉናጸፊያውን ጎበብ አድርጎ ይዞ ከብር የሚሰጥ ነው። ሦስት እግር መሆኑ የሰስትነት ምሳሌ ነው። የማህተመ መቃብር ምሳሌ ነው።

ማህፈዳት

አምስት የሚሆኑ የልብስ አራፊዎች ናቸው። እንደኛው ከጸሕፊ ሥር ይነጠፋል። ሁለተኛው ከጸሕፊ ላይ ይነጠፋል። ሦስተኛው ሥጋው ይጠቀሳል። አራተኛው የጽዋው ልብስ ይሆናል። አምስተኛው ለአውዱ ልብስ የሚሆን ነው። ሌላው ደግሞ አንዱ ከአውዱ ላይ ይነጠፋል። ከአውዱ ላይ የሚነፀፈው ልብስ የእመቤታችን የድንግልና ምሳሌ ነው። አንዱ ከጸሕፊ ላይ ይነጠፋል። ይህ ደግሞ የሰፋድል/ሕፃን ልጅ ሲወለድ ከማሕፀን ለብሶት የሚወጣ የሥጋ ክርታስ/ ምሳሌ ነው። ሦስቱ ደግሞ በአጎበሩ ላይ በሦስቱም በኩል ይለብሳል። ይህ ደግሞ በሥላሴ ይመሰሳል አብ ለማጽናት ወልድ በተለየ አካሉ ሥጋ ለመልበስ መንፈስ ቅዱስ ለማንፃት፣ የታችኛው ማሕፈድ ማለትም አውድ እና ጸሕፊ ላይ የተነጠፉት የመግነዝ፣ በላይኛው/በአጎበር/ ላይ የተነጠፉት የሰበን ምሳሌ ናቸው። አጎበር የማህተመ መቃብር ምሳሌ ነው። ከመጽሐፈ ቅዱስ ንባብና ትርጓሜ ውስጥ ሥርዓተ ቅዱስ ምዕ.4 ፲ጸ 29 ቁ.15።

መሰበወርቅ

ማለት ከቤተ መቅደስ የተዘጋ ጀውን ኅብስት ማምጫ ነው። አሠራሩም በአራት ጊዜ ለሙሴ እግዚአብሔር ያዘዘው ሸምሽር ሰጡን ከሚባል ከማይነቅዝ እንጨት ሲሆን መሰበወርቅ ቅርጽ አለው። ይህንን በውስጥም በውጪም በወርቅ ለብጠው አለው። እንግዲህ መሰብ የእመቤታችን፣ ወርቅ የእመቤታችን የቅድስናዋ የንጽሕናዋ ምሳሌ፣ መናው የአማናዊው የወልደ እግዚአብሔር ምሳሌ ነው። ከመጽሐፈ ቅዱስ ንባብና ትርጓሜው ውስጥ ሥርዓተ ቅዱስ ም. 4 ፲ጸ 31 ቁ. 37።

ሙዳይ

የሚሠራው ከስንደዶ ነው። እገልግሎቱም ለእጣን ማስቀመጫ ሲሆን፣ ሙዳይ የእመቤታችን ምሳሌ ነው። እጣኑ ደግሞ ምዑዝ ባሕርይ የክርስቶስ ምሳሌ ነው። በቅዱስ ሰዓት ከሙዳይ ውስጥ አምስት ቆቆር እጣን ይመረጣል፤ አምስቱም የአምስቱ ኪዳን ምሳሌ ናቸው። የቁርባን አቤል፣ የመሥዋዕተ ናጎ፣ የሂሩተ አብርሃም፣ የመብላ ይስሐቅ፣ የተልእኮተ ሙሴ ወእርን ነው። የሂሩተ አብርሃም እና የመብላ ይስሐቅ እንድ ወገን ይሆንና የመስዋዕተ መልክጼዴቅ እንደ አንድ ይቆጠራል። መጽ. ቅ. ን. ት. ፲ጸ 32 ቁ.21።

ጽንሐሕ

ዕጣን ማጠኛ ማለት ነው። በአራቱ ጊዜ እግዚአብሔር ሙሴን ሸምሽር ሸጢን ከሚባል ከማይነቅዝ እንጨት ቁመቱ ሁለት ከንድ ስፋቱ አንድ ከስንዝር ቅርጹ ከንጸበን ሙሉ እንደ ሙቀጫ ፈልፍላህ በአፍላ /በውጭ/ በውስጥ በወርቅ ለብጠው አራት ቀለበት ሁለት ሙሉጊያ አብጅ ለት። በግራና በቀኝ ሁለት አቅርንት አውጣለት ስንደርስ የሚባል ነጭ ዕጣን ፈጭተህ አኑር። ከዚህ በኋላ ፍሕሙን አግብተህ ዕጣኑን አድርገህ በወቅር ዘንግ አዋሕደህ ጢስ ቅታሬው አምሮ እንዲወጣ ወርቁን እንዳይሰማው ፈጥህ በብረት ጽፋው ብሎ አዝዘት ነበር። ዘጸ.30÷6-10፣ ዘጸ.37÷25.29 ይኸው ምሳሌ ነው። ማዕጠንት የእመቤታችን፣ ወርቁ የንጽሕናዋ፣ የቅድስትናዋ፣ ዕጣን የትስብእት፣ ፍሕም የመለኮት፣ የወርቅ ዘንግ የመንፈስ ቅዱስ የከፈለ፣ ያዋሐደ መንፈስ ቅዱስ ነውና። አቅርንት የሥልጣን እግዚአብሔር ምሳሌ ነው።

በሦስት ዘንጎች መሐል ያለው ዘንግ ብቻውን መሐል ሆኖ ከላይ ወደታች ይወርዳል፤ ከታች ወደ ላይ ይወጣል። ይህ ዘንግ ያንድነታቸው፣ ከጫፋ ያለው መስቀሉ በመላእክት ዓለም ያለው የብርሃን መስቀል፣ ዘንጉ ከላይ ወደታች መውረዱ ከሰማያት ወርዶ የመወለዱ፣ የሞቱ፣ ወደላይ መውጣቱ የትንሣኤውና የዕርገቱ ምሳሌ ነው። ተመልሶ ወደታች መውረዱ ከቅድስት ድንግል ማርያም በተዋሐደው ሥጋ ዳግመኛ ለፍርድ የመምጣቱ ምሳሌ ነው። በአጠቃላይ የማዕጠንቱ ሥርዓት ርደቱን፣ ዞሮ ማስተማሩን፣

መስቀሉን፤ መቀበሩን ትንሣኤውንና ዕርገቱን፤ ዳግም ምጽአቱን የሚያጠቃልል ነው።

ብረት ከላይ ወደታች የሚወርድ ሦስት ሽቦዎች አንዱ ብረት መሆኑ የሥላሴ አንድነት፤ ሦስቱ ሽቦዎች የሦስትነት ምሳሌ ናቸው። አንድነት በሦስትነት፤ ሦስትነት በአንድነት መኖሩን በሚገባ ይገልጻል። ይህንን መያዝ የሚገባቸው ቀላውስቶች ብቻ ናቸው፤ ዲያቆናት መያዝ አይገባቸውም።

ሻኩራዎች አሏቸው የሻኩራዎቹ ብዛት ቢያንስ አሥራ ሁለት ቢበዛ ሃያ አራት መሆን አለበት። አሥራ ሁለት መሆኑ የአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ምሳሌ ሲሆን ድምፁ፤ እግዚአብሔር ቅዱስ ዳዊት ድምፃቸው ወደ ምድር ሁሉ ቃላቸውም እስከ ዓለም ዳትህቸው ጣ ብሎ በተናገረው ትንቢት የሐዋርያት ስብከት ከዳደር እስከ ዳር የመሰማቱ ምሳሌ ሠነው። ድምፁ በየሰዓቱ መስማቱ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እያሉ የማመስገናቸው ምሳሌ ነው። አንድም የሻኩራዎች ድምፅ ሐዋርያት ቅድስት ድንግል ማርያምን ወላዲተ አምላክ ናት ብለው የማስተማራቸው ምሳሌ ነው። እዚህም ላይ ማዕጠንት ወይም ጸንሐሕ የእመቤታችን፤ እጣኑ የትስብ ዕት ምሳሌ ነው።

እጣን እና እሳት የሚዋሐዱ በት ሙዳይ የመሰለ ነገር ከዳን አለው በከዳኑ ላይ መስቀል አለው ይህም የቀራንዮ ምስቀል ምሳሌ ነው። በተጨማሪ ከዳኑ የጢስ መውጫ ቀዳዳዎች አለው ይህ የቅድስት ድንግል ማርያም ማሕፀን ነው። እሳቱ ሰዎችን እንዲያቃጥላቸው በጸንሐሕ ውስጥ አስቀምጠው ዕጣኑን ያጥኑበታል። እንዲሁም ወላዲተ አምላክ በማሕፀኗ መለኮትን ስትሸከም መለኮትነቱ አላቃጠላትም የፍሕሙ ማስቀመጫ ሙዳይ የመሰለ ነገር ከሶስቱ ሽቦዎች ጋር መያያዙ እግዚአብሔር ወልድ በተለየ አካሉ ከቅድስት ድንግል ማርያም ለመወለዱ በማሕፀኗ ሲያድር እግዚአብሔር አብሊያፀናት እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ሊጠብቃት በእርሷ የማደራቸው ምሳሌ ነው። ሉቃ 1፥35። ፍሕም የመለኮት ምሳሌ ነው። በቤተክርስቲያን ዕጣን ሲታጠን ሰርክ ሌሊትና ሰርክ መክልት ሰርክ ዕለት፤ ሰርክ ወርኅ ይታወሳል።

ጸንሐሕ ከወርቅ ከብር ከብረት ይሠራል። አራቱ ገመዶች የአራቱ ወንጌላት ምሳሌ ናቸው።

ቃጭል/መረዋ/

በቅዳሴ ጊዜ ቃጭል የሚደወ ለው መጥምቁ ዮሐንስ «መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ...» ያለው በምድረ በዳ የሚጮህ ድምፅ ምሳሌ ነው። ማቴ. 3፥1-2። አገልግሎቱ ቅዳሴ

ሲገቡ መግባታቸውን ለማሳወቅ በቅዳሴ ጊዜ ገሉ ንዑስ ክርስቲያን ሲባል ዲያቆኑ ሲያውጅ ያላመኑ እንዲሰሙ እና እንዲወጡ፤ ከዚያም በእግዚአብሔር ላይ እያሉ ቃጭል ይቃጩ ላል። ድርገት ሲወርዱ ይቃጩላል በተጨማሪ ለፀሎተ ምህላ እግዚአብሔር ሲባል ይቃጩላል። አሠራሩም ከነሐስ፤ ከብር፤ ከሌሎችም ብረት ነክ ነገሮች ነው።

ደወል/መጥቅስ/

አገልግሎቱ ካህናት ሌሊት ለአገልግሎት እንዲወጡ መጥሪያ ነው። ለምሳሌ ሌሊት ሲደወል መዘምራን ለማገልገት፤ ሰሞኑኛ ለሰዓታት፤ የጾም ቀን ሲሆን ደግሞ ስድስት ሰዓት ላይ ተጋብኦ ተብሎ ይደወላል። ሌላው ደግሞ ከቅዳሴ በፊት ምዕመናንን ለማነቃቃት አምስት ጊዜ ይደወላል። ይህ የአምስቱ አዕማደ ምሥጢራት ምሳሌ ነው። ወደ ፍሬ ቅዳሴ ከመግባት አስቀድሞ ዲያቆኑ «ገሉ»/ውጡ/ ሲል ሦስት ጊዜ ይደወላል። የሥላሴ ምሳሌ ነው። በቅዳሴ ጊዜ «እግዚአብሔር» ሲባል በኃይል ቃሉ መግለጫ ሆኖ አሥራ ሁለት ጊዜ ይደወላል። የደወል ድምፅም ይሰማል። ይህም በአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ስብከት ሁሉም የአንድን የጌታን ቃል/ወንጌልን/ ለማስተማራቸው ምሳሌ ነው። ድርገት ሲወርድ ሰባት ጊዜ ይደወላል። ይህም የሰባቱ ምሥጢራተ ቤተክርስቲያን ምሳሌ ነው። በአጠቃላይ ደወል የቅዱሳን ነቢያት ትንቢት ምሳሌ ነው።

ሰን/መቁረሪት/ /ኩሰኩሰት/

ከመዳብ፤ ከነሐስ፤ ከብርና ከመሳሰሉት ይሠራል። አገልግሎቱም በቅዳሴ ጊዜ ካህኑ እጁን ሲታጠብ ለውኃ ማንቆርቆሪያ እና ለቅዳሴ ፀበል መያዣ እና ማደያ ሲሆን ዓይነቱ እንደ ማንቆርቆሪያ ነው ምሳሌነቱም ጌታችንን በሰቀሉት ጊዜ ጲላጠስ «ንጹሕ አነ እም ደሙ ለዝብዕሲ...» ብሎ እጁን የታጠበበት ሲሆን በፀሎተ ሐሙስ ዕለት ደግሞ የሐዋርያትን እግር ያጠበበት የጥምቀት ምሳሌ ነው። ማቴ. 27፥24 ፤ ዮሐ. 13፥5።

ብርት /መታጠቢያ ሳህን/

አገልግሎቱ ለእጅ መታጠቢያ ነው። ከነሐስ እና ከሌሎች ብረቶች ይሠራል። ቀላውስቱ ወደ አገልግሎት ወይም ወደ ቅዳሴ ሲገቡ እጃቸውን የሚታጠቡበት ነው። በሌላ በኩል ደግሞ እኔ እንደ ጲላጠስ ከደሙ ንፁሕ ነኝ ብለው የሚታጠቡበት ምሳሌ ነው። ማቴ. 27፥24።

መቅረዝ/ተቋም ማኅተት/

ተቋመወርቅ/

እግዚአብሔር ሙሴን መክሊተ ወርቅ ህን አምጥተህ ተቅዋምን ሥራ አለው።

ከታች እንዳይፈነገል እንደ ጽዋ እግር አውጣለት። ከዚያ በላይ አንድ መሾ ቢያ ቃትተህ ተወው ከዚያ በላይ በሦስት መሾቢያ ሰባት አዕፁቅ አውጣለት። ሦስቱን በወዲህ ሦስቱን በወዲያ መካከለኛውን ሥራውጽ አድርገው ሰባት ሰባት ምንባረ ፈትል አብጅለት፤ በመካከለኛው የተቀዳው ዘይት በስድስቱም ሁሉ እንዲሞላ አድርገው ለዚህ ማፈኛ መከሰተሪያ ወለባ አብጅለት አለው። ዘፀ. 25፥31-40፤ 37፥24፤ ዘኁ. 8፥4። ይኸውም ምሳሌ ነው። ተቅዋም የዘመን ምሳሌ ከታች አንድ መሾቢያ ቃትተህ ተወው ያለው በዘመን አበው መጽሐፍ አልተጻፈም፤ ከዚህ በላይ ሦስት መሾ ቢያ ሰባት አዕፁቅ አውጣለት ያለው በሦስት ክፍለ ዘመን በዘመን መሳፍንት፤ በዘመን ነገሥታት፤ በዘመን ካህናት የተጻፉ መጻሕፍት በመካከለኛይቱ የወንጌል ምሳሌ አዕፁቅ የሰብአ ሥላሴ፤ የሐዋርያትና የመምህራን ምሳሌ አዕፁቅ የሚያሳይ ብርሃኑ ነው። የመጽሐፍትን ምሥጢር የሚገልጹ መምህራን ናቸውና። ውዳሴ ማርያም ዘ ሰንበት።

እንግዲህ መቅረዝ የመብራት መስቀያ ነው። በብሉይ ኪዳን ከቤተ መቅደስ ዕቃዎች አንዱ ነበር። ማቴ. 5፥15 ዘፀ. 40፥24 ከን. 26፥35 ዕብ. 9፥2 መቅረዝ የቤተክርስቲያን ምሳሌ ነው። ራእ. 1፥20 ቅርጫፎቹ ሰባት መሆናቸው የፍፁምነት ምሳሌ ነው። ሰባት በዕብራውያን ፍፁም ነውና። ምሳ. 24፥16 መቅረዝ በእመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ይመሰላል ጨለማን የሚያስወግድ እውነተኛ ብርሃንን አስገኝታልናለችና እንዲሁም በማህፀኗ ተሸክማዋለችና። ዮሐ. 1፥4-9 ዮሐ. 9፥5። በቤተክርስቲያናችንም ተቅዋም ማህተት መቅረዝ አላት ተቅዋመ ወርቅ የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያም፤ አላት የመለኮት፤ ፈትል የት ስብእት፤ ዘይት የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ነው። በቤተክርስቲያን አዘውትሮ የሚበራው ጧፍ ወይም ሻማ ሲሆን እነዚህ የመላእክት መሳሌዎች ናቸው።

አትሮኖስ

የማሠራውም ዘንጉ ከብረት ሆኖ ከላይ ያለው የለፋ ቆዳ አንዳንድ በታ ከሸንቦቹ፤ ከመቃ፤ ከቀርከህ ይሰራል። አገልግሎቱም መጻሕፍት ይዘረጋ በታል። በተለይም የዜማ መጻሕፍት፤ ምሳሌነቱም የእመቤታችን የማሕፀኗ ነው።

ማኅደር

የመጻሕፍት ማስቀመጫ ሲሆን የሚሠራውም ከቆዳ ሲሆን፤ የእመቤታችን ምሳሌ ነው።